

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966901744/facsimile.pdf> (tilgået 27. november 2021)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

10 Da jeg havde faaet *Characteren*, og Personerne jeg vilde lade *con-*
trastere med hinanden udtænkt gav jeg mig tilb at arbejde, men i det
faste Forsæt ikke at Lade nogen vide eller see det, førend jeg
ikke kunde komme videre, da at viise *Bornemann* det og siige ham
at min Latin var til Ende. Hver Morgen, sagde jeg til mig selv,
15 i Dag gaaer det maaskee endnu, men hvad vil du faae til i
Morgen? Jmidlertid voxede Materien under Arbejdet, og
da jeg endte den fjerde *Act* Blev jeg Bange, at jeg havde for meget
Stof til den Femte.

Fiortendes Dagen efter, at *Bornemann* havde holdt den anførte
20 Samtale med mig, var den kierlige Mand færdig og reenskreven.
Jeg skrev derpaa *Bornemann* en Sæddel til hvori jeg Bad ham, saa
[saa] snart, som mueligt at skienke mig nogle Timers Samtale
da jeg Behøvede hans Raad og Biestand i en for mig meget vigtig
Begivenhed, og hvori han kunde faae Leylighed at give mig Prøver
25 paa hans oprigtige Venskab. Da det aldrig faldt ham ind, at jeg havde
opfyldt hans Begiering i den Tiid, saa blev han meget uroelig over
den alvorlige Tone. Han skrev mig til, at dersom jeg ikke Lod ham
sige af, saa vilde han om Eftermiddagen være hos mig saa snart
Aftensang Begyndte. Ved Middags Bordet klagede jeg over Hoved
30 Piine, og naar jeg havde den, saa lukkede jeg mig gemeenligen
inde for at Lægge mig, og saa kom ingen til mig førend jeg ringede.
Da jeg saae *Bornemann* komme, gik jeg ham i Møde, og hans Forun-
dring tog til da jeg slog Døren i Laas efter ham.

Da jeg kom ind til ham, sagde han: Beste Veninde, har De haft
35 nogen Fortræd, som jeg kan være Dem til nogen Hielp i, saa siig
mig det, og De skal finde, at jeg er Deres Ven. Ney, svarede jeg,
der er Himlen skee Tak ikke mødt mig noget. Men der, sagde jeg,
og flyede ham *Comedien*, der har «De» et Beviis paa hvad Magt Deres Bøn
har over mig, Den er bleven til for at overtude Dem om, at De
40 troer mig meere til end jeg kan opfylde; men da jngen Menne-«